

дори между първи братовчеди по майчина линия. Имаме сведения за съществуването на такива бракове и за спокойното им приемане сред представителите на “турските цигани” в с. Дряновец, Добричко, гр.Дупница, Варна и Дряново, на кардарашите и ловарите в с. Игнатиево и с. Слънчево, Варненско, и в с. Калипетрово, Силистренско; на “български чергари” от с. Видраре, Софийско, с. Самуилово, Шуменско, гр. Добрич и Банско; на влашки цигани от с. Мътница и от София.

Макар най-вече като спомен, останали са следи и от полигамия - предимно сред “турските цигани” и бившите чергари. В гр. Смолян например повечето от заселилите се от половин век в града “турски цигани” калайджии са от рода на легендарния Рашко, който е имал няколко жени, а обуцарите - от рода на друг, много известен дядо, който също е имал повече жени. В гр. Кърджали ни споменаха за един дядо от “турските цигани”, починал наскоро, който също имал едновременно две жени, но едната била бездетна и след неколкогодишен брак се разделили. За случаи на двуженство при далитата ни разказаха представителите на йерлиите в гр. Кърджали. Не са много ясни сведенията за двуженство при чергарите кошничари в Гоцеделчевско.

Възможно е описаните ни случаи да са типични преходни, недълготрайни състояния, когато разводът с нелюбимата жена, избрана от родителите, още не е факт, а младежът вече е довел своята любима избраница, срещу която в началото родителите са имали възражения. Доц. Цветана Георгиева съобщава, че по време на етноложки проучвания в Родопите също са се натъквали на полигамия сред циганите. Имали са случаи, при които мъжът свободно декларира, че има две семейства в различни селища (28). Интересно е, че и турският изследовател Ерол Анар съобщава, че все още е възможно да се наблюдават полигамни семейства сред ромите номади в гр. Самсун, Турция (29). За набирането на по-пълна и прецизна информация за семейната структура при ромите е необходимо провеждането на специално антропологическо изследване.

Както вече бе изтъкнато, една от традиционните ценности за ромите е създаването на многобройна челяд. Въпреки че се наблюдава тенденция към намаляване броя на децата в ромските семейства, тя е по-слабо изразена, отколкото при българските турци. По данни от изследването средният брой на децата в ромските семейства при различните възрастови кохорти варира по следния начин: при семействата на брачни партньори на възраст 18-29 г. коефициентът за броя на децата е 2,34; от 30 до 39 г. е 3,33; от 40 до 49 г. - 3,95; от 50 до 59 г. - 4,3; над 60 г. - 4,2 (вж. Таблица 4).